

Hermiona ne intencis cedi tiel milde. Ŝi sekvis Ron tra la truon, siblante al ili kiel kolera anserino.

“Ĉu vi vere ne zorgas pri Oragrifo? Ĉu vi *nur* zorgas pri vi, *mi* ne ŝatus tion, se Rampeno gajnus la Dompokalon, kaj vi perdos ĉiujn el la poentoj, kiujn mi gajnis de profesorino MakGongal por scii pri Interŝanĝaj Sorĉoj.”

“Iru for.”

“Bone, sed mi avertis vin, vi memoru tion, kion mi diris, kiam vi sidos en la alhejma trajno morgaŭ, vi estas tiel –”.

Kiel ili estis, oni neniam eksciis. Hermiona returnis sin al la portreto de la Dika Damo por eniri reen, kaj trovis sin fronte al neokupata pentraĵo. La Dika Damo estis for por noktomeza vizito, kaj Hermiona estis elŝlosita el la Oragrifa turo.

“Kion mi nun faros?” ŝi demandis akre.

“Tio estos via afero,” diris Ron. “Ni devas iri, ni malfruos.”

Ili eĉ ne pasis la finon de la koridoro, antaŭ ol Hermiona atingis ilin sekvante.

“Mi venos kun vi,” ŝi diris.

“Ne *pensu* tion.”

“Ĉu vi supozas ke mi starados ĉi tie, kaj atendos, ĝis Ŝteleti kaptas min? Se li trovos nin tri, mi diros al li la veron, ke mi provis haltigi vin, kaj vi povos konfirmi mian senkulpigon.”

“Kian aŭdacon vi havas –,” diris Ron laŭte.

“Silentu, ambaŭ!” diris Hari akre. “Mi aŭdis ion.”

Ĝi estis ia snufado.

“Ĉu S-ino Noris?” elspiris Ron rigardante streĉokule en la mallumon.

Ne estis S-ino Noris. Estis Nevil. Li kuŝis buliĝinta sur la planko, profunde dormanta, sed vekiĝis abrupte, kiam ili proksimiĝis.

“Dankege vi trovis min! Mi estadis ĉi tie dum horoj, mi ne povis memori la novan pasvorton por eniri al la dormejo.”

“Tenu la voĉon mallaŭte, Nevil. La pasvorto estas ‘porkmuzelo’, sed nun tio ne helpos vin, la Dika Damo estas ien irinta.”

“Kiel fartas via brako?” demandis Hari.

“Bonege,” diris Nevil, montrante ĝin al ili. “Sinjorino Pomfrej resanigis ĝin dum minuto.”

“Bone – nu aŭskultu, Nevil, ni devas iri ien, do ĝis poste –”

“Ne lasu min!” diris Nevil grimpante surpieden, “Mi ne ŝatus resti ĉi tie sola, La Sanga Barono jam dufoje preterpasis.”

Ron rigardis sian horloĝon, kaj tiam rigardegis furioze al Hermiona kaj Nevil.

“Se iu ajn el vi faros ion, kiu igos nin kaptiĝi, mi neniam trankviliĝos